

# TESTEM TITKOS VALLOMÁSA – Shannon O’Hara

Be kell vallanom nektek egy titkot.

Szeretem a testemet! Lehet, hogy most azt kérdezed: „Mi ebben a titok?”



Még nem is olyan régen nagyon szégyelltem a testemet, és egyáltalán nem foglalkoztam vele. Ellenállás volt bennem azzal szemben, hogy egyáltalán testem van, arról nem is beszélve, hogy szeressem.

Ha azt mondom, szeretem a testemet, akkor olyan szeretetről beszélek, amellyel az ember a testét életének minden területén érzi és (életének minden területén) teljességgel tiszteli, mint nemi szervet. A test iránti olyan szeretetet, amely vonzza az élvezetet és a gyönyört; amely gyógyítja és megváltoztatja a világot!

Miközben életem minden területén kerestem és mélységében kutattam tudatomat, felfedeztem, (testemről mennyi ítéletet rejtettem el, és hol tartottam takaréklángon; és mégis onnan működtem.)

... mennyi ítéletet és mennyi kikapcsolást rejtettem, és onnan működtem.

Mindezt annyira elrejtettem, hogy magam sem vettem észre, hogy mindez jelen volt bennem; egyszerűen ki voltam szolgáltatva nekik.

Ha valaki csodálta testemet, vagy gondoskodó volt vele szemben, néha kevésbé, néha határozottabban visszautasítottam, miközben kétségbeesve azt kívántam, hogy csodáljanak. Milyen örültség!

Amikor férjhez mentem, olyan férfire leltem férjemben, aki engem testem minden korlátozottságán és visszautasításán és minden fonákságán túl szeretett. És egyszer csak összes rejtett ítélkezésem és energiám elkerülhetetlenül napfényre került.

Ekkor testem felébredt és kezdett energetikusabb és szebb lenni, én pedig ellenállással és vágyakozással küzdöttem.

Nem akartam a bolygón élő hisztis nőekkel, vagy a férfiak megerősző tekintetével harcolni. Így úgy találtam, legjobb, ha kikapcsolom a testemet, és e módon nem provokálok nehéz helyzeteket.

Megfigyeltem, hogy valahányszor csak a férjem meg akart érinteni és kezeiben tartani, millió okot találtam rá, amiért ezt éppen nem akarom.

Túl meleg volt a pasasnak, túl rossz szaga volt, a nyilvánosságban illet az ember nem csinál, nem volt itt a megfelelő idő erre, satöbbi.

Amikor közelebről megvizsgáltam választásomat, rájöttem, hogy ilyenkor valójában testem felszabadításában akadályoztam férjemet.

Mégpedig attól, hogy a testem ellenőrzésemtől függetlenül felizgatódjon, és hozzá férhessek mindama energiához, boldogsághoz, élvezethez, gondoskodáshoz és erőhöz, amit testem megélt.

Két lehetőség között választhattam. Elutasíthattam azt, ami fényre került, amit oly sok élet-idő a tudatalattiban elrejtett, mindazt, ami testemben fájdalmat okozott. Vagy képletesen mondva lenyelhettem a keserű orvosságot, és megfigyelhettem, milyen lenne az élet a testemmel szemben viseltetett szégyen, fonákság és ellenkezés nélkül.

Amit felfedeztem: mindaz a világomban elrejtett, testem ellen irányuló megítélés és program volt, ami ahhoz vezetett, hogy elutasítsam csodálatos, jóságos, toleráns és végtelenül nagyvonalú testemet.

A test ellen irányuló megítélés, miszerint a test szégyellni való, undorító, és főleg: hogy a testem érinthetetlen – s még mélyebben: az orgazmus és az élvezetek eme, önmagában minden logikától és minden gondolattól mentes blokája – egyszerűen felbukkantak, valahányszor a testem röviddel a boldogság vagy egy túl nagy élvezet előtt állt, és az egész bulit leblokkolták.

Valahányszor meg akartam vizsgálni, honnan erednek ezek a korlátozások, zűrzavar és érzelmek aknamezejére léptem, s az egész legtöbbször azzal végződött, hogy elszakadást teremtettem, és visszatartottam az embereket attól, hogy a testemet szeressék, vagy egyáltalán, segítsenek.

Mindebben az igazán szomorú dolog az, hogy nem egy egészen különleges jelenségről van itt szó, hanem inkább általános viselkedési módról és sok nő és férfi széleskörű valóságáról.

Látszólag lehetetlen elengedni testünk megítéléseit és a testünktől való elszakadást. Mégis, hogyan léphetünk túl ezen a feladaton?

Lépj be az Access Consciousness test-szerszámosládájába!

És hadd mondjam el neked: akkor is, ha tested mindeddig élvezted, egészen addig semmit nem éreztél, amíg nem jutsz el tested ama elérhetőségéig, amit ezek a test-kezelések és –folyamatok teremtenek.

Testeddel kapcsolatos látszólag legyőzhetetlen nehézségek oldódnak fel könnyedén, öröm és gondoskodás kerül felszínre.

Apám (az Access Consciousness megalapítója) egyik alapvető mondása volt éveken keresztül: „Az élet azért van, hogy felfogjuk a megtestesülés valódi nagyságát.” Fogalmam sem volt róla, mit akar ezzel mondani, míg el nem kezdtem testem elérhetőségén dolgozni.

És nem csak saját, kézzel fogható, bőrrel, szervekkel rendelkező testemre gondolok, vagyis „erre a testre”. Az érzékelés teljes zónáját értem alatta, amit én megtestesítek, beleértve a Földet és összes teremtményét. Kezdttem felfogni, milyen tudatos a testem, és milyen sok olyan érzékelést félreértettem, mint a testem „problémáit”. Felszedtem mások test- megítéléseit, hazavittem, és teljességgel magamévá tettem őket.

Amikor azt kezdtem kérdezni: „Ez kihez tartozik?”, lenyűgöző volt látni, mennyi mindent felszedett abból a testem, amit érzékelésként ismertem fel.

Teljességgel félreértettem a testem kommunikációs módját.

Testem valamit mesélt nekem az összes fájdalommal és érzéssel, és egyszerűen félremagyaráztam őket.

Lépésről lépésre nőtt a készségem arra, hogy testem van, és az összes élet szexuális és pszichés fonáksága és csalódottsága, a hűtlenség és visszaélés – és bármi más – élménye kezdett kibogozódni. S mindezeket túl egy boldog testre

leltem, amely olyan bőkezű, olyan vidám és örömteli, hogy majdhogynem hazugnak tűnt. PILLANAT!!! Ez az a megítélés, amiről az előbb beszéltem!!!

Tehát mikor van itt az ideje, hogy a testünket tiszteljük, és ne ítéljük meg és kritizáljuk?

Mi van akkor, ha meg tudjuk változtatni a világot azzal, ahogyan megtestesítjük? Mi van, ha egy igazán boldog test meg tudja változtatni a világot?

Milyen ajándékot szeretne adni neked most, e pillanatban a tested? Akkor is, ha valami illetlen dologról van szó?

Forrás: <https://talktotheentities.com/ac-blog/geheime-gestandnisse-meines-korpers/>

Fordította: Kaposi Luca